

Sygnatura akt II AKa 152/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2018 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Bogusław Tocicki

Sędziowie: SSA Barbara Krameris

SSO del. do SA Mariusz Wiązek (spr.)

Protokolant: Paulina Pańczyk

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zgorzelcu Roberta Zagórskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2018 r.

sprawy P. Z.

oskarżonego o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 14 lutego 2018 r. sygn. akt III K 91/17

I. na podstawie art. 105 § 1 i 2 kpk prostuje oczywistą omyłką pisarską zawartą w części wstępnej zaskarżonego wyroku co do kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu, w ten sposób, że w miejsce przepisu „art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r o przeciwdziałaniu narkomanii” wpisuje „art. 55 ust. 3” wymienionej ustawy;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego P. Z.;

III. zwalnia oskarżonego P. Z. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze zaliczając poniesione wydatki na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

P. Z. został oskarżony o to, że :

w dniu 8 kwietnia 2017 roku w P. rejonu (...) wbrew przepisom ustawy dokonał wewnątrzspółnotowego wwozu z Czech do Polski znacznej ilości środków odurzających w postaci suszu zieleń konopi innej niż włóknista tzw. marihuany w ilości 11 874,97 kg o wartości nie mniejszej niż 300.000 zł, które następnie zostały zabezpieczone w dniu 19 kwietnia 2017 roku w zajmowanym przez niego mieszkaniu,

tj. o czyn z art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 14 lutego 2018 r., sygn.. atk: III K 91/17 orzekł:

I. uznał oskarżonego P. Z. za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku ustalając, że czyn ten miał miejsce w pierwszej dekadzie kwietnia 2017r., stanowiącego przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

II. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych na k. 143 i 145 akt sprawy;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył P. Z. okres tymczasowego aresztowania i zatrzymania od dnia 19 kwietnia 2017r. godz. 9:10, do 22.06.2017r. godz. 13:40;

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądził od P. Z. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym opłatę w kwocie 1900 złotych.

Apelacje od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił - błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które to miały wpływ na jego treść, a będące wynikiem obrazu przepisów proceduralnych tj. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k.

Błędy te polegały na niewłaściwym i niezgodnym z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym oraz właściwą jego oceną, ustaleniu, iż oskarżony P. Z. dopuścił się przestępstwa z art. 55 ust. 2 k.k. Prawidłowa i całościowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżonemu nie można przypisać udziału w ww. zdarzeniu gdyż, brak jest na tę okoliczność wystarczającego materiału dowodowego, zaś można przypisać mu czyn opisany w art.55 ust. 2 k.k.

Na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzucił - istotne naruszenie przepisów procedury które to mogło mieć wpływ na wynik sprawy, polegające na obrazie dyspozycji art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., albowiem pisemne uzasadnienie wyroku dotknięte jest wadami, gdyż nie zawiera wszystkich niezbędnych elementów konstrukcyjnych – obrazu ta miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albowiem wady pisemnego uzasadnienia wyroku utrudniają oskarżonemu skontrolowanie wyroku, a zatem skorzystanie z prawa do odwołania się oraz prowadzą do wniosku, iż sąd mógł przekroczyć granice swobodnej oceny dowodów.

Na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzucił - istotne naruszenie przepisów procedury które to mogło mieć wpływ na wynik sprawy, polegające na obrazie dyspozycji art. 79 § 1 ust. 3 i przesłuchanie oskarżonego w toku śledztwa bez obecności obrońcy pomimo, iż deklarował on fakt leczenia psychiatrycznego.

Podnosząc powyższe zarzuty - na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. - wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu dokonania występku z art. 278 § 1 k.k.; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego jest niezasadna, a zarzuty w niej zawarte nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, jak i w przebiegu postępowania karnego.

Zasadniczym zarzutem apelacji obrońcy oskarżonego jest ten dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych wynikający jak twierdzi apelujący – z tego jakoby Sąd I instancji bezzasadnie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na etapie postępowania przygotowawczego, a odmówił przymiotu wiarygodności tym wyjaśnieniom, które oskarżony złożył na etapie postępowania sądowego. W konsekwencji wywodzi skarżący oskarżony został skazany niesłusznie za wewnątrzspółnotowy przywóz do Polski narkotyków, a nie wyłącznie za posiadanie tych narkotyków. Za posiadaniem krytycznego suszu ziela konopi wg. skarżącego przemawiają nie tylko wyjaśnienia oskarżonego złożone

na rozprawie ale również pozostałe dowody w tym wyniki przeszukania oraz przede wszystkim –co należy wywieść z uzasadnienia apelacji- zasady doświadczenia życiowego i logiczne rozumowanie.

W istocie apelacja poza stwierdzeniami odnoszącymi się do nieprawidłowej, zdaniem skarżącego, oceny wyjaśnień oskarżonego P. Z. nie podnosi żadnych innych istotnych argumentów, które potwierdzałyby tezę, że Sąd Okręgowy dowolnie ocenił materiał dowodowy.

Tymczasem przecież Sąd w sposób konkretny, stanowczy i jasny wskazał dlaczego oparł ustalenia faktyczne na wyjaśnieniach oskarżonego złożonych na początkowym etapie postępowania, a odmówił waloru wiarygodności tym z rozprawy. Tak dokonaną ocenę w pełni akceptuje Sąd Apelacyjny. Skarżący w swoich wywodach pominął to, że oskarżony konsekwentnie trzykrotnie wyjaśnił na etapie postępowania przygotowawczego, że przedmiotowe narkotyki przywiózł z Czech. Wyjaśnił tak przed funkcjonariuszem Straży Granicznej w dniu 19 kwietnia 2017 roku, k.30, przed prowadzącym postępowanie przygotowawcze prokuratorem w dniu 20 kwietnia 2017 roku, k.37, oraz w Sądzie podczas posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania tego samego dnia 20 kwietnia 2017 roku, k.42. Wyjaśnienia te ze sobą korespondowały, były logiczne i na tamtym etapie postępowania bardzo konsekwentne. Dopiero po upływie ponad siedmiu miesięcy na rozprawie w dniu 23 listopada 2017 roku oskarżony zmienił te wyjaśnienia twierząc, że narkotyki przechowywał u niego mężczyzna, którego się obawia i którego personaliów nie podał k.154. W ocenie Sądu Apelacyjnego prawidłowo Sąd I instancji nie dał wiary tym zmienionym wyjaśnieniom opierając ustalenia faktyczne na trzykrotnych wyjaśnieniach P. Z. złożonych w kwietniu 2017 roku.

Ocena wyjaśnień oskarżonego – jak i każdego innego istotnego dowodu- jest domeną Sądu, który winien przekonująco uzasadnić, dlaczego dał wiarę tym lub innym depozycjom osoby przesłuchiwanej. Sąd ma oczywiście prawo dać wiarę wyjaśnieniom złożonym na etapie śledztwa wbrew odmiennym wyjaśnieniom złożonym na rozprawie bądź odwrotnie, istotne jest to czy swoją ocenę takich wyjaśnień przekonująco uzasadnił Sąd i czy równocześnie ta ocena jest wszechstronna i wnikliwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 stycznia 2005 roku II AKa 227/05). Wracając do oceny wyjaśnień oskarżonego P. Z. stwierdzić należy, że Sąd I instancji dokonał jej zgodnie z regułami prawidłowego rozumowania, bezbłędnie z punktu widzenia doświadczenia życiowego oraz w zgodzie z logicznym rozumowaniem. Przeciwnie, nielogiczne są wywody apelacji z których wynika, że oskarżony wymyślił przebieg krytycznych zdarzeń doprowadzających go do wejścia w posiadanie narkotyków, wprowadził do niego element zagraniczny i uparcie podtrzymywał tę wersję zdarzeń podczas kilkunastu przesłuchań. Miał tak czynić, mimo, iż narażało go to na surowszą odpowiedzialność karną. Reasumując Sąd Apelacyjny podziela ocenę dokonaną przez Sąd I instancji stwierdzając, że słusznie zostały przez Sąd ten wyprowadzone wnioski o prawdziwości relacji oskarżonego ze śledztwa oraz nieprawdziwości tej relacji z rozprawy. Sąd podał powody, dla których odmówił wiary wyjaśnieniom z rozprawy i równocześnie przedstawił argumenty, dla których dał wiarę tym złożonym w czasie śledztwa. Wyprowadzone wnioski o prawdziwości tych z kwietnia 2017 roku nie zostały podważone argumentacją apelującego. Tym samym równocześnie bezzasadny jest zarzut apelującego o tym, iż Sąd nie dopełnił wymogu z art. 424 k.p.k. uniemożliwiając oskarżonemu kontrolę, czy nie została przekroczona swobodna ocena dowodów. Zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Wyjątkowo mało skomplikowany stan faktyczny został wystarczająco oceniony przez Sąd I instancji, przekonująco uzasadniony, wystarczająco wyczerpująco równocześnie wypełniając wymogi określone w przepisie art. 424 k.p.k. uwzględniając przy tym okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego. Uzasadnienie to w pełni pozwalało na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku.

Ostatnim z zarzutów podniesionych przez apelującego jest ten, podnoszący obrazę art. 79 k.p.k. tj. przesłuchanie oskarżonego bez udziału obrońcy mimo, iż oskarżony już na początku postępowania przygotowawczego zgłosił, że leczył się psychiatrycznie. Faktycznie oskarżony już podczas pierwszego przesłuchania podał, że w związku z rozwodem „chodzi do lekarza psychiatry”. Powtórzył to podczas przesłuchania przed prokuratorem określając swój stan depresyjnym. W dniu 27 kwietnia, a więc po tygodniu od przesłuchania oskarżonego zgłosił swój udział w postępowaniu obrońca z wyboru oskarżonego. Tego samego dnia prowadzący postępowanie przygotowawcze powołał biegłych psychiatrów celem stwierdzenia stanu zdrowia psychicznego oskarżonego. Biegli psychiatrzy w swojej opinii stwierdzili, że oskarżony jest osobą zdrową psychicznie. Nawet gdyby założyć, że kilka dni oskarżony w początkowej

fazie postępowania nie miał obrońcy, gdy z okoliczności sprawy wynikało, że powinien go mieć to wstąpienie do sprawy obrońcy z wyboru już po kilku dniach uzdrowiło to ewentualne uchybienie, które nie miało żadnego wpływu na postępowanie sądowe i najmniejszego na rozstrzygnięcie. Obrońca już w toku postępowania przygotowawczego mógł wnioskować o powtórzenie pewnych czynności jak chociażby powtórzenie przesłuchania podejrzanego w jego obecności. Tym samym i ten zarzut należy uznać za chybiony. Z treści apelacji wnioskować można, że apelujący nie kwestionuje wymiaru orzeczonej kary. Sąd odwoławczy zważył, biorąc pod uwagę kierunek apelacji wniesionej na korzyść oskarżonego, że nie sposób kary tej określić jako rażąco surowej. Nie znaleziono żadnych powodów mogących podważyć wysokość kary. Sąd I instancji wyjaśnił powody dlaczego wymierzył właśnie taką karę, a z motywów tej części uzasadnienia wynika, że zostały rozważone wszystkie okoliczności mające na nią wpływ.

Z części wstępnej zaskarżonego wyroku wynika, że przy jego redagowaniu nastąpiła oczywista omyłka pisarska w kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego mimo prawidłowej kwalifikacji zawartej w akcie oskarżenia. Sąd Apelacyjny sprostował w oparciu o przepis art.105 k.p.k omyłkę pisarską.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624§1 k.p.k. uwzględniając sytuację osobistą i majątkową oskarżonego.

<i>SSA Barbara Krameris</i>	<i>SSA Bogusław Tocicki</i>	<i>SSO (del.do SA) Mariusz Wiązek</i>
------------------------------------	------------------------------------	--